

Goigs a lloança

Patró de la parròquia
al Cabrerès,

Puix quan demaneu clemència
us escolta bé el Senyor:
*Guardeu-nos de pestilència,
Sant Roc, nostre protector,*

Prodigiós en la naixença
sou, a exemple de Samuel;
pares vells fan prometença
d'oferir son fruit al cel,
i han rebuda descendència
en Vós, que sou fruit i flor.

En el temps que amb Catalunya
la Provença es desposà,
en aquella terra llunya
heu florit, sant català.
Montpellier amb reverència
us gronxola el bressol d'or.

Com una rosa vermella,
una creu teniu al pit,
de vostra virtut novella
formosíssim sobrescrit.
Com publica amb eloqüència
vostre poder guaridor!

Les riqueses i el llinatge
menyspreant, en nom de Déu,
el cansat pelegrinatge
cap a Roma comenceu.
O sortosa penitència
que us eleva a gran fervor!

Les ciutats eren en pesta
i la gent moria arreu;
la salut tornava llesta
en posar-hi vós el peu.
Taumaturg, vostra presència
torna en goig l'amargant plor.

També Vós sofriu la prova
del contagi veherent,
retirat en una cova,
lluny del món, sol, indigent.
Déu de Vós té providència;
un ca us porta el pa millor.

Al país nadiu tornàreu,
mes ningú us té compassió,
els afronts que suportàreu
van seguits de la presó.
Vostra heroica paciència
fa suau tal deshonor.

Montpellier sent gelosia
de guardar el vostre cos.
prompte un temple us erigia
el més ric i sumptuós.
Per divina deferència
té Venècia aquest tresor.

No hi ha poble ni vilatge
on sigueu desconegut;
sou dels vacil·lants guiatge,
en la pesta sou ajut.
Si Vós no li deu llicència,
la seva ombra no ens fa por.

De la passada centúria
l'any cinquanta-quatre és trist,
el dur morbo en sa gran fúria
s'esbravà, com mai s'és vist.
Nostres pares amb urgència
reclamaren vostre amor.

Aquest temple és la penyora
de la nostra devoció;
Vós hi sojorneu tot hora
per donar-nos protecció;
hi vindreu amb insistència
en tot plany, en tot dolor.

de SANT ROC

de Cantonigrós
bisbat de Vic

Data trista en nostra història
l'any mil nou-cents trenta-sis;
alluyem-ne la memòria,
baldament que no existís.
¡Oh monstruosa irreverència!
Aquest sant casal fa horror.

Ja la pau ve riolera
com el sol en maig florit.
Quan veiem tornar el prevere,
a tropells l'hem envaït,
tot mostrant-li amb diligència
nostre anhel restaurador.

Ja treu flor més d'un retaule,
els nous senys han repicat,
i es renova tota l'aula
amb gust ple de dignitat.
Tingueu ulls de preferència
per quiscun benefactor.

Contemplant eixa florida,
diu l'església de Corcó:
-Vés pels teus camins de vida,
ja no et cal més submissió-.
I obtenint independència
parroquial, oh quin honor!

El poblat i la masia
amorosament guardeu,
el bosc, l'ocellet que hi nia,
el ramat, l'erm i el conreu.
Gran és nostra deficiència,
mes Vós sou l'intercessor.

Puix quan demaneu clemència
us escolta bé el Senyor.
*Guardeu-nos de pestilència,
Sant Roc, nostre protector,*

✠ Pregueu per nosaltres, Sant Roc.

✠ Perquè siguem dignes de les promeses de Crist.

PREGUEM: Us preguem, o Déu, que per la vostra pietat guardeu constantment el vostre poble; i pels mèrits del gloriós Sant Roc, preserveu-lo de tot contagi a l'ànima i al cos. Per Crist Senyor nostre. Amen.

Entrada. Puix quan de-ma-neu cle-mèn-cia us es-col-la bé el Se-nyor. *Tornada.* Guar-deu-nos de pes-ti-lèn-cia Sant

Cobla. Roc nos-tre pro-tec-tor. Pro-di-giós ja-en la nai-xen-sa sou, a e-xem-ple de Sa-muel; pa-res vells fan pro-me

rall. -len-sa d'o-fe-rir son fruit al cel, i han re-bu-da des-cen-den-cia en vós que sou fruit i flor. *Tornada.*